

Sygn. akt IV KZ 11/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **S. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 10 marca 2016 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 21 grudnia 2015 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem

postanowił:

zaskarżone zarządzenie uchylić i sprawę przekazać Przewodniczącemu VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. w celu podjęcia dalszych czynności w związku z wnioskiem.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2015 r. Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. odmówił przyjęcia wniosku obrońcy skazanego o doręczenie odpisu, wydanego w tej sprawie, wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 grudnia 2015 r. z uzasadnieniem. Tą odmowę umotywowano przekroczeniem przez obrońcę, przewidzianego w art. 524 § 1 zdanie drugie k.p.k., terminu zawitego do wniesienia wniosku. Wyrok ten bowiem zapadł w dniu 8 grudnia 2015 r. pod nieobecność oskarżonego i jego obrońcy, oskarżonemu odpis wyroku doręczono w dniu 10 grudnia 2015 r., zaś obrońcy w tym samym dniu, ale wyłącznie informacyjnie. W przekonaniu wydającego

zaskarżone zarządzenie – „ dla obrońcy termin do złożenia wniosku o wyrok z uzasadnieniem biegł od daty jego ogłoszenia, a najpóźniej, z wykorzystaniem terminu skazanego, od daty doręczenia wyroku S. J.”, w obu wypadkach wniosek obrońcy – jako złożony w dniu 18 grudnia 2015 r., został wniesiony dzień po terminie.

Na zarządzenie powyższe obrońca skazanego wniosła zażalenie, w którym zarzuciła:

Po pierwsze, błędne ustalenie, że wyrok został jej doręczony w dniu 10 grudnia 2015 r. jak przyjęto w zaskarżonym zarządzeniu, albowiem wbrew adnotacji na zwrotnym potwierdzeniu odbioru, wyrok został faktycznie jej doręczony w dniu 11 grudnia 2015 r.

Po drugie, obrońca podniosła zarzut naruszenia prawa procesowego, tj. art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k. poprzez uznanie, że złożyła wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem po upływie siedmiodniowego terminu do złożenia tego wniosku w sytuacji, gdy był to ostatni dzień terminu do dokonania tej czynności.

Po trzecie, obrońca zarzuciła naruszenie art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 100 § 3 k.p.k. w zw. z art. 140 k.p.k. poprzez przyjęcie, że termin zawity do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem biegnie w niniejszej sprawie dla obrońcy od dnia ogłoszenia wyroku, podczas gdy wobec nieobecności skazanego i obrońcy przy ogłoszeniu wyroku, należy termin ten liczyć od doręczenia wyroku.

W konkluzji zażalenia obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze, trzeba zgodzić się zarzutem obrońcy, że Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. błędnie przyjął ogłoszenie wyroku jako początek (dla obrońcy) biegu terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem. Stosownie do aktualnej treści art. 100 § 3 k.p.k., wyrok doręcza się stronom (więc również i obrońcom – art. 140 k.p.k.), a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego

postępowanie wydane na posiedzeniu także pokrzywdzonemu, chyba że byli obecni przy jego ogłoszeniu. Niewątpliwie norma ta odnosi się również do wyroku sądu odwoławczego. Wobec nieobecności oskarżonego i obrońcy na ogłoszeniu wyroku w dniu 8 grudnia 2015 r. (k. 688), wyrok należało tym osobom doręczyć, w konsekwencji czego, stosownie do treści art. 524 § 1 k.p.k., 7-dniowy termin do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem biegł od doręczenia wyroku. Warto zwrócić uwagę, że przepisy art. 100 § 3 i art. 524 § 1 k.p.k. w brzmieniu po 1 lipca 2015 r. należy – co do zasady -stosować także do spraw, w których akt oskarżenia wniesiono przed tą datą (zob. art. 27 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw – Dz.U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm.).

Po drugie, jak wynika z ustaleń dokonanych przez Sąd Najwyższy u operatora przesyłek sądowych PGP S.A., wbrew adnotacji na zwrotnym potwierdzeniu odbioru (k. 692), której przeczy ta uwidoczniła na jego odwrocie, przesyłka nr 317054670200 i zawarty w niej odpis wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 grudnia 2015 r. został doręczony w Kancelarii Adwokackiej obrońcy w dniu 11 grudnia 2015 r. (zob. notatka k. 8 akt SN). Stanowi to nową okoliczność, która nie była znana Przewodniczącemu VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. przy wydawaniu zaskarżonego zarządzenia. Oznacza to, że obrońca wniósł o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem przed upływem zawitego terminu określonego w art. 524 § 1 k.p.k. W takim stanie rzeczy niezbędne stało się uchylene zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Przewodniczącemu VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. celem nadania biegu przedmiotowemu wnioskowi obrońcy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.